

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 18 september 2008 in
zaken nrs. 08/28413, 08/28415, 08/28416 en 08/28418 in de gedingen
tussen:

mede voor hun minderjarig kind,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdeling sub 1) en, mede voor hun minderjarig kind (hierna tezamen met de vreemdeling sub 1: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 18 september 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris, voor zover thans van belang, dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat niet kan worden gezegd dat de vreemdelingen de brief van het Bureau Onderzoek van de Federale Veiligheidsdienst van het Federale Arrondissement Jozjny van 4 oktober 2007 eerder hadden moeten inbrengen, heeft miskend dat die brief betrekking heeft op de omstandigheid, dat de vreemdeling sub 1 wordt gezocht door de Russische Federale Veiligheidsdienst, welke omstandigheid in de eerdere procedure had moeten worden aangevoerd.

In grief 3 betoogt de staatssecretaris, voor zover thans van belang, dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat de getuigenverklaringen van A.A. Grigory en J.M. Juritsjev een nadere onderbouwing vormen van deze omstandigheid en daarom niet is uitgesloten dat de brief van 4 oktober 2007 kan afdoen aan het eerdere besluit, heeft miskend dat deze getuigenverklaringen niet kunnen leiden tot het oordeel dat voormelde brief een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor

besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl).

Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. De vreemdelingen hebben eerder, op 11 augustus 2002, aanvragen ingediend om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij onderscheiden besluiten van 4 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvragen afgewezen. De besluiten van 6 augustus 2008 zijn van gelijke strekking als die van 4 juli 2006, zodat op de tegen die besluiten ingestelde beroepen voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.4. De vreemdelingen hebben, voor zover thans van belang, aan hun aanvragen van 31 juli 2008 ten grondslag gelegd dat de vreemdeling sub 1 wordt gezocht door de Russische Federale Veiligheidsdienst. Daartoe hebben zij, onder meer, verwezen naar voormelde brief van 4 oktober 2007. In die brief wordt vermeld dat de vreemdeling sub 1 sinds december 2003, op grond van de beschikking van het Bureau Onderzoek van het Departement van de Federale Veiligheidsdienst in de regio Rostovskaja, waar de zaak tegen hem in behandeling is, op de federale opsporingslijst staat.

2.1.5. Door te overwegen dat niet kan worden gezegd dat de vreemdelingen de brief van 4 oktober 2007 eerder hadden moeten inbrengen, is de voorzieningenrechter ten onrechte eraan voorbijgegaan dat deze brief is ingebracht ten bewijze van de door de vreemdelingen gestelde omstandigheid, dat de vreemdeling sub 1 wordt gezocht door de Russische Federale Veiligheidsdienst, en dat geen grond bestaat voor het oordeel dat zij deze omstandigheid niet eerder hadden kunnen en derhalve hadden moeten aanvoeren. De vreemdelingen hebben immers tijdens de gehoren inzake nieuwe feiten en omstandigheden van augustus 2008 verklaard dat zij reeds in 2004 - derhalve ruim voorafgaand aan de eerdere besluiten van 4 juli 2006 - van deze omstandigheid op hoogte waren. Het betoog van de vreemdelingen in beroep, dat zij eerder geen melding van deze omstandigheid hebben gemaakt omdat zij destijds geen bewijs daarvoor hadden, leidt niet tot een ander oordeel, nu het in de eerdere procedure - gezien

artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 - op de weg van de vreemdelingen lag omstandigheden, die een rechtsgrond voor verlening hadden kunnen vormen, naar voren te brengen. Nu de vreemdelingen voormelde omstandigheid niet in de eerdere procedure hebben aangevoerd, hebben zij de minister de mogelijkheid onthouden deze omstandigheid in die procedure bij zijn beoordeling te betrekken. De brief van 4 oktober 2007 is, in het licht van het vorenstaande, geen bewijsstuk van een reeds eerder gestelde omstandigheid, zodat deze, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, niet als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid kan worden aangemerkt. Voorts heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat de getuigenverklaringen, reeds omdat die evenzeer zien op voormelde omstandigheid, evenmin als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden kunnen worden aangemerkt. De grieven slagen.

2.2. Reeds hierom is het hoger beroep kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. De vreemdelingen hebben aan hun aanvragen van 31 juli 2008 ook een brief ten grondslag gelegd van het Hoofd van het Bureau onderzoek van het Hoofddepartement van het Ministerie Binnenlandse Zaken van de Russische Federatie van de stad Sotsji van 1 oktober 2007.

2.3.1. De in deze brief vervatte informatie, dat de zaak van de vreemdeling sub 1 zich in het Departement van de Federale Veiligheidsdienst in de regio Rostovskaja bevindt, kan, gezien hetgeen hiervoor is overwogen onder 2.1.5., niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. Op voorhand is uitgesloten dat de voorts in deze brief vervatte informatie, dat de vreemdeling sub 1 niet wordt vermeld in de stukken die in behandeling zijn bij het Hoofddepartement van het Ministerie Binnenlandse Zaken van de Russische Federatie van de stad Sotsji, kan afdoen aan de eerdere besluiten, zodat in zoverre evenmin sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

2.4. Verder hebben de vreemdelingen bij hun aanvragen van 31 juli 2008, ten betoge dat zij bij terugkeer naar de Russische Federatie te vrezen hebben voor strafrechtelijke vervolging wegens illegale grensoverschrijding, verwezen naar een brief van advocaat A.V. Rastorguev.

2.4.1. Deze brief kan niet als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid worden aangemerkt, reeds omdat deze ongedateerd is.

2.5. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich geen relevante wijziging van het recht voordoet en niet is aangetoond dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45, is voor rechterlijke toetsing van de besluiten van 6 augustus 2008 geen plaats. De beroepen dienen reeds hierom ongegrond te worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 18 september 2008 in zaken nrs. 08/28413 en 08/28416;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

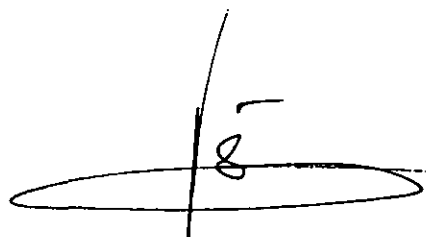
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 november 2008

418.

Verzonden: 20 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 08/28415 en 08/28418 (voorlopige voorziening)
Awb 08/28413 en 08/28416 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

mede ten behoeve van hun minderjarig kind,

allen van Russische nationaliteit,
verzoekers,
gemachtigd: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 31 juli 2008 hebben verzoekers een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij afzonderlijke besluiten van 6 augustus 2008 afwijzend op de aanvragen beslist.

1.2. Op 6 augustus 2008 hebben verzoekers hiertegen beroep ingesteld.

1.3. Bij verzoekschriften van 6 augustus 2008 hebben verzoekers de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege dient te worden gelaten tot op de beroepen is beslist. Op 19 augustus 2008 zijn de gronden van het beroep en het verzoek ingediend. Bij brief van 21 augustus 2008 zijn de gronden van het beroep en het verzoek aangevuld.

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 2

1.4. De verzoeken zijn behandeld ter openbare zitting van 29 augustus 2008. Verzoekers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoekers hebben eerder, te weten op 11 augustus 2002, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel. Bij afzonderlijke besluiten van 8 augustus 2003 zijn deze aanvragen afgewezen. Na intrekking van genoemde besluiten heeft verweerder vervolgens bij afzonderlijke besluiten van 4 juli 2006 de aanvragen afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, Vw 2000. Daartoe heeft verweerder overwogen dat de situatie van personen die behoren tot de joodse bevolkingsgroep in de Russische Federatie weliswaar niet optimaal is, en dat verzoekers slachtoffer zijn geworden van gewelddadigheden, maar dat van hen kan worden verwacht dat zij zich tot de autoriteiten wenden voor bescherming. Niet gebleken is dat de autoriteiten geen bescherming willen of kunnen bieden. Bovendien kunnen verzoekers zich elders vestigen binnen de Russische Federatie, bijvoorbeeld in Sint Petersburg of Moskou, waar volgens het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken, van 29 april 2003 inzake de positie van joden in de Russische Federatie, 80% van de joodse bevolkingsgroep woont. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, heeft bij uitspraak van 21 juni 2007, Awb 06/37142 en 06/37146, het hiertegen gerichte beroep van 1 augustus 2006 ongegrond verklaard. Deze uitspraak is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABR) bij uitspraak van 24 augustus 2007 bevestigd (200705143/1). Daarmee zijn de besluiten op de aanvragen van 11 augustus 2002 in rechte onaantastbaar.

2.3. Verzoekers hebben aan hun, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvragen van 31 juli 2008 de volgende documenten ten grondslag gelegd:

1. een begeleidend schrijven van de gemachtigde van verzoekers;
2. een opdrachtbrief van 7 september 2007, met vertaling;
3. een onvertaald stuk inzake machtiging van verzoeker aan anderen van 7 september 2007;
4. een brief van de Firma Jurist van 15 september 2007, met vertaling;
5. een verklaring van echtheid van 18 september 2007, met vertaling;
6. een brief van het Hoofddepartement van Binnenlandse Zaken van 1 oktober 2007, met vertaling;
7. een brief van het Bureau Onderzoek van de Federale Veiligheidsdienst van 4 oktober 2007, met vertaling;

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 3

8. een brief van advocaat Rastorguev, van onbekende datum, met Engelse vertaling;
9. een verzendenvelophe, met vertaling;
10. een verzendenvelophe van 28 december 2007;
11. een onbekend stuk, zonder vertaling;
12. een onbekend stuk, zonder vertaling.

Met de hierboven genoemde documenten willen verzoekers alsnog aannemelijk maken dat zij gegronde vrees voor vervolging hebben in de Russische Federatie dan wel dat hen een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) te wachten staat ten gevolge van hun joodse achtergrond en het werk dat hij in Rusland verrichtte als hoofd van de archieven in het complex van Chodorchovski. Ter zitting is nader toegelicht dat het archief van Chodorchovski zich bevindt in het sanatorium, in de stad waar eiser werkte en dat de zaak van verzoekers te maken heeft met de strafzaak die tegen Chodorchovski aanhangig is gemaakt. Verzoeker heeft zelf onderzoek in Rusland laten verrichten waaruit naar voren is gekomen dat er momenteel bij de Federale veiligheidsdienst een strafzaak tegen hem loopt die verband houdt met de asielmotieven zoals hij eerder naar voren heeft gebracht. Verzoekers willen met het onder 4 genoemde document aantonen dat zij strafrechtelijk zullen worden vervolgd vanwege het illegaal overschrijden van de grens. Met het onder 7 genoemde document wil verzoeker aantonen dat hij wordt gezocht door de Federale Veiligheidsdienst.

2.4. Verweerder heeft de aanvragen met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvragen ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ten aanzien van de brief, genoemd onder 2, is overwogen dat de inhoud niet toeziet op het asieltrelaas van verzoeker. Het betreft slechts een informatieve opdrachtbrief aan een derde. Om deze redenen is het stuk dan ook niet aan te merken als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb. Dat de gemachtigde heeft gesteld dat de brieven, als genoemd onder 2, 4 en 5, inzicht geven over de verkrijging van de andere verklaringen door daar volgens verweerder niet aan af. Met betrekking tot de onder 3 en 11 genoemde documenten is overwogen dat deze niet zijn vertaald en derhalve niet als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb zijn aan te merken. Volgens paragraaf C10/2.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) moeten de in te dienen nieuwe documenten bij een herhaalde aanvraag in het Nederlands zijn vertaald. Verweerder verwijst naar de uitspraken van de ABRS van 3 december 2002 (200205492/1) en 14 maart 2005 (200408155/1). Ten aanzien van het onder 12 genoemde document is overwogen dat dit reeds in de eerste procedure is ingebracht en is meegewogen en om deze reden niet is aan te merken als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in vorenbedoelde zin. De onder 4 en 5 genoemde documenten voegen volgens verweerder niets toe omdat zij niet asieltrelant zijn. De inhoud van de brief genoemd onder 4 is slechts een verzoek om informatie aan derden. Met betrekking tot de onder 6 en 7 genoemde brieven is overwogen dat de inhoud van deze brieven niet nader is onderbouwd. Niet is aangegeven in de brieven wat er wordt verstaan onder "de zaak" en waarom verzoeker op de federale opsporingslijst voorkomt, zodat zonder een onderbouwing niet kan worden geconcludeerd dat de brieven toezien op het eerder afgelegde asieltrelaas van verzoeker. Voorts had verzoeker brieven als deze reeds eerder in de procedure kunnen en dienen te overleggen, nu hij volgens de informatie in de brief onder bijlage 7, reeds sinds december 2003 op de federale opsporingslijst voorkomt en een collega van hem reeds in 2004 op de hoogte had gesteld van het feit dat hij gezocht werd. Om deze redenen is volgens

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 4

verweerder geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. In hetgeen verzoeker in de zienswijze en de aanvullende zienswijze naar voren heeft gebracht ziet verweerder geen reden om een ander standpunt in te nemen. Voor zover in aanvullende zienswijze is gewezen op de algemene situatie in Rusland is overwogen dat dit niet ziet op de situatie van verzoeker.

Met betrekking tot de brief met vertaling, genoemd onder bijlage 8, is overwogen dat deze niet door een beëdigde vertaler zijn vertaald, hetgeen een vereiste is. Nu de brief voorts niet is gedataerd, kan niet worden vastgesteld of deze bij de oorspronkelijke aanvraag hadden kunnen en behoren te worden overgelegd. Ten aanzien van de kopieën van de verzendveloppen, genoemd onder bijlage 9 en 10, is overwogen dat deze stukken niet zien op het asielrelaas van verzoeker en inhoudelijks niets toevoegen. Er is derhalve geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Nu de overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuwe feiten en omstandigheden, en de verklaringen van verzoeker en zijn gemachtigde niet nader zijn onderbouwd, zijn volgens verweerder evenmin de verklaringen aan te merken als nieuwe feiten en omstandigheden in vorenbedoelde zin.

2.5. Verzoekers stellen zich op het standpunt dat verweerder de zaak niet met toepassing van artikel 4:6 Awb kon afdoen. Verweerder suggereert in het bestreden besluit ten onrechte dat het inschakelen van een Oekraïense juristenbureau en een Oekraïense notaris een verdachte handelwijze is. Indien er bij verweerder vragen leven over de achtergronden van de verkrijging van de ingebrachte documenten had het volgens verzoekers op verweerders weg gelegen om vragen hierover te stellen tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden. Verzoekers stellen dat het overigens een goede reden is voor het inschakelen van een juristenbureau en een notaris van niet-Russische achtergrond. Indien een Russisch bureau of notaris onderzoek zou verrichten, zou deze kunnen rekenen op bezoek van de geheime dienst die informatie zou willen verkrijgen over verzoekers en hun verblijfplaats. Ter zitting is aangevoerd dat advocaten in Rusland verplicht zijn als zij benaderd worden door iemand die gezocht wordt, diens adresgegevens bekend te maken, bij gebreke waarvan ze zelf strafbaar zijn.

Voorts hebben verzoekers met de overgelegde stukken willen aantonen dat zij nog steeds te vrezen hebben van de zijde van de Federale Veiligheidsdienst, vanwege de in de eerdere procedure genoemde feiten en de strafzaak die tegen [] loopt. De verdere achtergronden over de strafvervolgning, en het verband tussen de werkzaamheden en problemen in het verleden, zijn door verzoeker tijdens het gehoor op pagina 7 uiteengezet. Asielzoekers, vluchtelingen behoeven hetgeen zij stellen niet te bewijzen, maar wel zoveel als mogelijk aannemelijk te maken. Dit is vastgelegd in verdragen en in het Handboek. Verzoekers achten in die zin de vraagstelling op pagina 7 van genoemd gehoor dan ook te vergaand wanneer daar aan verzoeker gevraagd wordt om te bewijzen dat wat hij verklaard ook daadwerkelijk voorgevallen is. Verzoekers wijzen er in dit verband op dat in de eerste procedure de geloofwaardigheid niet in geding was.

Verder stelt verzoeker dat hij de onder 6 en 7 genoemde brieven niet eerder heeft kunnen overleggen, nu hij niet eerder in de gelegenheid was over die informatie te beschikken. Het was niet eenvoudig om aan documenten te komen. Ten slotte betogen verzoekers dat verweerder in het bestreden besluit niet is ingegaan op de uitgebreide aanvullende zienswijze. Verzoekers stellen dat het bestreden besluit lijdt aan een motiveringsgebrek en dat de besluitvorming onzorgvuldig tot stand is gekomen. Uit de ter zitting afgelegde getuigenverklaringen van leden van de [] blijkt dat eisers in verband met hun asielrelaas te vrezen hebben voor vervolging. Hun asielrelaas houdt verband met eisers functie als hoofd van de archieven. Hij beheerde de archieven van []. Hij wordt, zo blijkt uit document nummer 6 niet gezocht in verband met commune delicten maar wordt gezocht

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 5

door de Federale Veiligheidsdienst die zich, ook blijktens de ter zitting afgelegde getuigenverklaringen, bezighoudt met politieke opsporingen. Daaruit volgt dat eisers zich niet tot de overheid kunnen wenden om bescherming te vragen, zoals in het eerste asielerzoek is geoordeeld. De zaak had niet in de AC-procedure afgedaan had kunnen worden.

Beoordeling van de verzoeken

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 21 juni 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, en die van de ABRS van 24 augustus 2007 in rechte is komen vast te staan dat verweerder op goede gronden heeft besloten dat verzoekers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000. De aanvragen van 31 juli 2008, die thans ter beoordeling voorliggen, worden aangemerkt als herhaalde aanvragen. Uit de rechtspraak van de ABRS – onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007, AB 2007, 378 – volgt dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het door de ABRS gehanteerde beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen, staat voornoemd beoordelingskader evenmin in de weg aan een rechterlijke toetsing van het besluit als ware het een eerste afwijzing.

2.7. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan, feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De voorzieningenrechter stelt vast dat blijktens de gronden van het verzoek en het verhandelde ter zitting de omvang van het geschil zich in hoofdzaak beperkt tot de vraag of de brief van het Hoofddepartement van Binnenlandse Zaken van 1 oktober 2007, met vertaling, en de brief van het Bureau Onderzoek van de Federale Veiligheidsdienst van 4 oktober 2007, met vertaling (document nummer 7) dienen te worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb. Daarbij neemt de voorzieningenrechter in aanmerking dat verzoekers ter zitting naar voren hebben gebracht dat de overige door hen overgelegde documenten bedoeld zijn ter illustratie. Nu die beoordeling een zelfstandige beoordeling door de voorzieningenrechter betreft, is de motivering van het bestreden besluit thans niet van belang.

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 6

2.9. Verzoekers hebben voorafgaand aan de zitting te kennen gegeven ter zitting een getuige naar voren te willen brengen. Ter zitting bleek dat het niet om één getuige handelde, doch om twee en dat het ook niet de door verzoekers opgegeven getuige betrof. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat deze getuigen, die naar eerst ter zitting bleek tot de OKDS behoren, niet als getuigen konden worden gehoord nu het geen betrouwbare getuigen betreffen. Verweerder heeft slechte ervaringen met de betrouwbaarheid van leden van de OKDS en om deze reden zal geen gewicht kunnen worden toegekend aan de inhoud van de afgelegde getuigenverklaringen. Bovendien was aangekondigd dat als getuige zou worden gehoord een advocaat uit de Oekraïne.

De voorzieningenrechter heeft ter zitting aan partijen medegedeeld dat aan de bezwaren van verweerder voorbij wordt gegaan en dat ter zitting zal worden overgegaan tot het horen van de getuigen. De vraag naar de betrouwbaarheid van de getuigenverklaringen is een andere vraag dan de vraag naar de toelaatbaarheid van de getuigenverklaringen. Nu verzoekers hebben gesteld dat deze verklaringen kunnen dienen ter onderbouwing van hun stelling dat er een causaal verband bestaat tussen het asielreëlas van verzoeker en het feit dat verzoeker op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst staat, zouden de getuigenverklaringen kunnen bijdragen aan de oordeelsvorming in de onderhavige zaak en derhalve kunnen afdoen aan het eerdere onherroepelijk geworden besluit. De vraag naar de betrouwbaarheid van de verklaringen en het gewicht dat daar uiteindelijk aan toegekend moet worden is een vraag van een andere orde dan de vraag naar de toelaatbaarheid en kan er niet toe leiden dat de getuigen in het onderhavige geval niet gehoord kunnen worden. Voorts heeft de voorzieningenrechter evenmin aanleiding gezien niet tot het horen van getuigen over te gaan omdat een andere getuige was aangekondigd, dan die uiteindelijk verschenen zijn. De advocaat van verzoekers heeft uitgelegd dat zij in eerste instantie had begrepen dat een advocaat uit de Oekraïne kwam om te getuigen, terwijl haar later was gebleken dat het handelde om leden van de OKDS die in Nederland woonachtig zijn, doch die in verband met een reis tijdelijk in de Oekraïne waren. Dat het hier andere getuigen betreft dan de aangekondigde getuige, verdient weliswaar niet de schoonheidsprijs, doch is niet van dien aard dat in verband met eisen die aan de goede procesorde moeten worden gesteld, niet tot het horen zou kunnen worden overgegaan. Het betreft hier een zitting in het kader van de AC-procedure waarin de termijnen kort zijn en bovendien zou het argument van verweerder, nu de voorzieningenrechter van oordeel is dat de getuigenverklaringen zouden kunnen bijdragen aan de oordeelsvorming in de onderhavige zaak, enkel kunnen leiden tot het op een later tijdstip horen van de getuigen. Dat nu achtere de voorzieningenrechter uit het oogpunt van proceseconomie niet aangewezen. Verweerder heeft na afloop van het getuigenverhoor aangegeven dat hij uitspraak in de onderhavige kwestie wenst, nu er geen sprake is van feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. Voorzover de voorzieningenrechter in de beslissing de verklaringen van de getuigen zou willen gebruiken en waarderen, wil verweerder de mogelijkheid hebben om alsnog inhoudelijk op de getuigenverklaringen te reageren.

2:10. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de brief die is overgelegd als document nummer 7 niet kan worden aangemerkt als een nieuw feit en of omstandigheid als bedoeld in artikel 4:6 Awb nu dit stuk eerder overgelegd had kunnen en dus moeten worden en nu uit dit stuk niet blijkt dat er een causaal verband is tussen het opsporingsbevel en de door verzoekers gestelde vrees voor vervolging. De voorzieningenrechter stelt voorop dat document 7 dateert van na het eerdere onherroepelijk geworden besluit. Met betrekking tot de vraag of verzoeker het onder 7 genoemd document eerder had kunnen en derhalve had behoren te overleggen overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Verzoeker heeft ter

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 7

zitting verklaard dat hij tijdens de eerste procedure niet in staat was om zijn asielrelaas met documenten te onderbouwen. Voorts heeft hij desgevraagd ter zitting verklaard dat hij in 2004 weliswaar van iemand heeft vernomen dat hij werd gezocht, doch dat hij een bewijs daarvan niet heeft kunnen inbrengen en dat hij ook niet wist hoe hij daar aan moest komen en dat zulks ook niet eenvoudig is omdat hij zich niet rechtstreeks tot de autoriteiten in Rusland kon wenden gelet op het feit dat hij gezocht werd, terwijl het ook niet mogelijk was om zich tot een advocatenburo in Rusland te wenden omdat die dan bezoek van de geheime dienst zouden krijgen. Ter zitting is door verzoekers aangevuld dat de Russische wetgeving een advocaat verplicht om de adresgegevens van iemand die hem benaderd en die gezocht wordt, aan de autoriteiten bekend te maken. Verzoekers hebben uiteindelijk de hulp van een advocaat van de Firma Jurist uit de Oekraïne ingeroepen die beter was toegerust en veel beter op de hoogte is van de mogelijkheden om langs officiële en wettelijke weg informatie op te vragen en te verkrijgen bij officiële instanties in Rusland.

2.11. Hoewel het in beginsel op de weg van verzoeker ligt om in het kader van de eerste procedure documenten ter staving van zijn asielrelaas te overleggen, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter onder de door verzoeker geschetste omstandigheden, waarvan de juistheid door verweerder niet is betwist, in het onderhavige geval niet worden gezegd dat verzoeker eerdergenoemd document eerder had kunnen en derhalve, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 Awb, had behoren te overleggen. Van verzoekers kon niet verwacht worden dat zij de weg om bewijsmiddelen te vergaren via advocatenkantoren in een andere GOS staat kenden. Voorts is van belang dat ervan dient te worden uitgegaan dat er enige tijd mee gemoeid is om documenten langs officiële en wettelijke weg te verkrijgen.

2.12. De voorzieningenrechter constateert voorts dat gezien de uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 21 juni 2007 verweerder in de eerste procedure is uitgegaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekers. Dat is ter zitting ook bevestigd door verweerder. Enkel de vrees voor vervolging is niet aangenomen nu verzoekers zich volgens verweerder voor bescherming tot de autoriteiten hadden kunnen wenden. Ten aanzien van het feit dat verzoeker sinds december 2003 in verband met zijn asielrelaas op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst en hij zich dientengevolge niet voor bescherming tot de autoriteiten kan wenden, ligt het op de weg van verzoekers om dat aannemelijk te maken. Verzoekers hebben ter onderbouwing van dat standpunt ondermeer document nummer 7 overgelegd. Verweerder heeft in het bestreden besluit overwogen dat de inhoud van het onder 7 genoemde document niet nader is onderbouwd, dat niet is aangegeven wat er wordt verstaan onder "de zaak" en evenmin waarom verzoeker op de federale opsporingslijst voorkomt, zodat zonder een onderbouwing niet kan worden geconcludeerd dat dit document betrekking heeft op het eerder afgelegde asielrelaas van verzoekers. De voorzieningenrechter constateert in de eerste plaats dat verweerder zich in het bestreden besluit niet op het standpunt heeft gesteld dat document nummer 7 niet echt of niet authentiek zou zijn, zodat er in het onderhavige geval vanuit moet worden gegaan dat verzoeker op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst staat. Daarnaast zijn ter zitting twee getuigen gehoord, beiden verbonden aan de _____ en naar eigen zeggen vroeger lid geweest of in dienst van de Federale Veiligheidsdienst in Rusland. Deze getuigen hebben ter zitting verklaringen afgelegd over de werkwijze van de Federale Veiligheidsdienst en datgene wat hen, via hun netwerk, over de zaak van verzoekers ter ore is gekomen. Nu hun verklaringen een nadere onderbouwing vormen van het door verzoekers ingenomen standpunt dat verzoeker in verband met zijn asielrelaas op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst voorkomt en dat verzoekers zich dientengevolge voor bescherming niet tot de autoriteiten kunnen wenden, is de voorzieningenrechter, met

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 8

verzoekers, van oordeel dat niet uitgesloten is dat document nummer 7 op voorhand af kan doen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. De essentie van het asielmotief van verzoekers is immers dat zij te vrezen hebben van negatieve aandacht van de autoriteiten doordat jegens hen valse beschuldigingen worden ingebracht. Dat betekent dat verweerder de asielaanvraag van verzoekers niet af kon doen met toepassing van artikel 4:6 Awb. Hetgeen met betrekking tot de overige documenten over en weer is aangevoerd hoeft derhalve geen bespreking meer.

De voorzieningenrechter heeft het niet nodig geacht verweerder nog in de gelegenheid te stellen zich nog nader schriftelijk over de waarde van de getuigenverklaringen uit te laten, nu verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen.

2.13. Gelet op het bovenstaande, kon verweerder de zaak niet met toepassing van artikel 4:6 Awb afdoen. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb gegrond verklaard. Verweerder zal een nieuw besluit dienen te nemen en de voorzieningenrechter gaat er van uit dat dit in de OC-procedure zal worden afgedaan.

2.14. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak bestaat geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.15. In dit geval bestaat aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door verzoekers gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb). De kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit vastgesteld op € 966,- (1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, daarbij in aanmerking genomen dat de zaken samenhangen).

2.16. Voorts bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de door de getuigen gemaakte reiskosten.

2.17. In artikel 3:86, tweede lid, Awb is bepaald dat de partij die een getuige of deskundige heeft meegebracht of opgeroepen, dan wel aan wie een verslag van een deskundige is uitgebracht, is aan deze een vergoeding verschuldigd. Het bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken bepaalde is van overeenkomstige toepassing.

2.18. In artikel 8:75, eerste lid, Awb is bepaald dat de rechtbank bij uitsluiting bevoegd is een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank, en van het bezwaar of van het administratief beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

2.19. In artikel 1 Bpb is bepaald dat een veroordeling in de kosten als bedoeld in artikel 8:75 onderscheidenlijk een vergoeding van de kosten als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, of 7:28, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht uitsluitend betrekking kan hebben op:

- a. kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand,
- b. kosten van een getuige, deskundige of tolk die door een partij of een belanghebbende is meegebracht of opgeroepen, dan wel van een deskundige die aan een partij verslag heeft uitgebracht.

Zaaknummers: Awb 08/28413, 08/28416, Awb 08/28415, 08/28418

blad 9

2.20. Ingevolge artikel 2, eerste lid, onder b, Bpb wordt het bedrag van de kosten bij de uitspraak, onderscheidenlijk de beslissing op het bezwaar of het administratief beroep ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel b als volgt vastgesteld: op de vergoeding die ingevolge artikel 8:36, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is verschuldigd indien de kosten zijn gemaakt in bezwaar of administratief beroep wordt deze vergoeding vastgesteld met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken.

2.21. De reiskosten die de geuigen hebben gemaakt van een retour autoreis van Groningen naar Zutphen zijn, met inachtneming van bovenstaand wettelijk kader, vastgesteld op een bedrag van $\text{€ } 2 \times 153 \times \text{€ } 0,19 = \text{€ } 58,14$ en deze komen voor vergoeding in aanmerking.

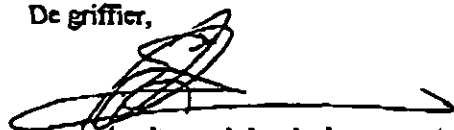
3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart de beroepen, geregistreerd onder nummers Awb 08/28413 en Awb 08/28416, gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten van 6 augustus 2008;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvragen dient te beslissen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoekers ad $\text{€ } 966,-$, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze aan verzoekers dient te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de reiskosten die gemaakt zijn voor het verhoor van getuigen ten bedrage van $\text{€ } 58,14$ onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan verzoekers;
- wijst de verzoeken om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummers Awb 08/28415 en Awb 08/28418, af.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 18 september 2008.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 18 SEP 2008

Bijlage: staat van kosten

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

25 SEP 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. N.A.P. Trommelen
 ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen
 van 18 september 2008
 met kenmerk 08/28415 en 08/28418 (voorlopige voorziening) en
 08/28413 en 08/28416 (beroep)

Inzake:

met IND-kenmerk 0208.11.8000
 aan te duiden als verweerders
 gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek
 advocaat te Groningen

Procesvertegenwoordiging
 Zwolle
 Zuiderzeelaan 43-51
 8017 JV Zwolle

Postbus 40052
 8004 DB Zwolle

mr. E. Gerseen
 030 888 6260

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 18 september 2008, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk Awb 08/28415 en 08/28418 (voorlopige voorziening) en 08/28413 en 08/28416 (beroep; *productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter de beroepen tegen de beschikkingen van 6 augustus 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de aanvragen en de Staatssecretaris in de proceskosten alsmede in de vergoeding van de reiskosten van de getuigen heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 11 augustus 2002 hebben verweerders, mede ten behoeve van hun minderjarige kind, aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw, ingediend.
- 2.2 Op 24 april 2006 zijn naar aanleiding van die aanvragen door de Staatssecretaris de voornemens tot afwijzing kenbaar gemaakt. Verweerders hebben bij brief van 22 mei 2006 hun zienswijze op die voornemens bekend gemaakt.
- 2.3 Bij besluiten van 4 juli 2006 zijn de aanvragen van 11 augustus 2002 afgewezen.
- 2.4 De tegen die besluiten op 1 augustus 2006 ingestelde beroepen zijn bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 21 juni 2007 (Awb 06/37142 en 06/37146) ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij uitspraak van uw Afdeling van 24 augustus 2007 (200705143/1), is die uitspraak bevestigd.
- 2.6 Op 31 juli 2008 hebben verweerders, mede ten behoeve van hun minderjarige kind, opnieuw aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.7 Bij afzonderlijke besluiten van 6 augustus 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.11 op blad 7 van de bestreden uitspraak:

"Hoewel het in beginsel op de weg van verzoeker ligt om in het kader van de eerste procedure documenten ter staving van zijn asielaanvraag te overleggen, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter onder de door verzoeker geschetste omstandigheden, waarvan de juistheid door verweerder niet is betwist, in het onderhavige geval niet worden gezegd dat verzoeker eerdergenoemd document eerder had kunnen en derhalve, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 Awb, had behoren te overleggen. Van verzoekers kon niet verwacht worden dat zij de weg om bewijsmiddelen te vergaren via advocatenkantoren in een andere GOS staat kenden. Voorts is van belang dat ervan dient te worden uitgegaan dat er enige tijd mee gemoeid is om documenten langs officiële en wettelijke weg te verkrijgen."

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 op blad 7 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter constateert in de eerste plaats dat verweerder zich in het bestreden besluit niet op het standpunt heeft gesteld dat document nummer 7 niet echt of niet authentiek zou zijn, zodat er in het onderhavige geval vanuit moet worden gegaan dat verzoeker op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst staat."

Grief 3

3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 op blad 7, doorlopend op blad 8 van de bestreden uitspraak:

"Deze gemeynen hebben ter zitting verklaringen afgelegd over de werkwijze van de Federale Veiligheidsdienst en datgene wat hen, via hun netwerk, over de zaak van verzoekers ter ore is gekomen. Nu hun verklaringen een nadere onderbouwing vormen van het door verzoekers ingenomen standpunt dat verzoeker in verband met zijn asielaanvraag op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst voorkomt en dat verzoekers zich dientengevolge voor bescherming niet tot de autoriteiten kunnen wenden, is de voorzieningenrechter, met verzoekers, van oordeel dat niet uitgesloten is dat document nummer 7 op voorhand af kan doen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. De essentie van het asielmotief van verzoekers is immers dat zij te vrezen hebben van negatieve aandacht van de autoriteiten doordat jegens hen valse beschuldigingen worden ingebracht. Dat betekent dat verweerder de asielaanvraag van verzoekers niet af kan doen met toepassing van artikel 4:6 Awb."

Grief 4

3.4 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 op blad 8 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter heeft het niet nodig geacht verweerder nog in de gelegenheid te stellen zich nog nader schriftelijk over de waarde van de getuigenverklaringen uit te laten, nu verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen."

3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.13 tot en met 2.21 op blad 8, doorlopend

op blad 9. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Opmerking voorafgaand aan de toelichting

- 4.1 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5, van de Algemene wet bestuursrecht, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.
- 4.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de asielzoeker om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.
- 4.3 Ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling wordt het toetsingskader bij een herhaalde of nieuwe aanvraag bepaald door artikel 4:6 van de Awb, mede bezien in verband met het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vw. Indien een bestuursorgaan na indiening van een verzoek om terug te komen van een in rechte onaantastbaar geworden besluit tot het oordeel komt dat daartoe geen termen zijn, kan niet door het instellen van beroep tegen dat besluit worden bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het gericht tegen het eerdere besluit.
- 4.4 De rechtbank dient te onderzoeken of aan de herhaalde aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten onder meer worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldoen, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Ad grief 1

- 4.5 Zoals hiervoor reeds opmerkt moet ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Verder moeten hieronder worden begrepen bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of

omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd.

Vgl: AbRS van 20 april 2007 (200700590/1; www.raadvanstate.nl)

4.6 Terecht merkt de voorzieningenrechter in de overweging 2.10 (op blad 6) op dat document 7 dateert van na het eerdere onherroepelijke besluit van 4 juli 2006. Vastgesteld dient evenwel te worden dat het daarin vervatte feit, te weten dat *verder: verweerder*) sinds december 2003 op de federale opsporingslijst staat, is voorgevallen voor het nemen van dat eerdere besluit. Voorts, zo blijkt uit diens verklaringen tijdens zijn gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 4 augustus 2008 op pagina 6, was verweerder reeds in 2004 hiervan op de hoogte. Verweerders hebben hiervan tijdens hun eerste asielaanvraag evenwel nimmer melding van gemaakt. Eerst op of omstreeks 7 september 2007 heeft verweerder een opdracht verstrekt aan de "Firma Jurist", met betrekking tot het opvragen van bewijsmateriaal dat verband houdt met zijn zaak (zie document 2). Deze opdracht heeft geresulteerd in de verkrijging van document 7.

4.8 De voorzieningenrechter miskent in de aangevallen overweging dat een aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde document slechts als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid kan worden aangemerkt als het ziet op feiten en omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd. Een document kan dus niet als nieuw feit worden aangemerkt als het ziet op feiten en omstandigheden die ten tijde van de eerste aanvraag reeds bekend waren maar die niet door de vreemdeling zijn vermeld. Een dergelijk document behelst geen nieuw bewijs, maar betreft feiten waarnaar in de eerste procedure niet is, maar wel had behoren te worden verwezen.

Vgl: AbRS van 16 mei 2002 (200202116/1), JV 2002,222.

4.9 Nu verweerder, mede gelet op het bepaalde in artikel 31 Vw, om hem moverende redenen in die vorige procedure geen gewag heeft gemaakt van het feit dat hij sinds december 2003 op een federale opsporingslijst staat, kan het thans overgelegde document, dat zou dienen als bewijs van dat feit, niet worden aangemerkt als (een bewijs van) een nieuw feit of gewijzigde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb.

4.10 De voorzieningenrechter had moeten concluderen dat verweerder de omstandigheid dat hij sinds december 2003 op federale opsporingslijst en waarvan hij sinds 2004 op de hoogte was, eerder kon aanvoeren en derhalve behoorde aan te voeren. Nu dat feit gelet op artikel 4:6 Awb juncto artikel 31 Vw geen nieuw feit betreft, kan het thans overgelegde document mijsdien evenmin een bewijsstuk van dat feit betreffen.

4.11 Reeds hierom dient de aangevallen uitspraak te worden vernietigd.

4.12 Daarenboven, waar de voorzieningenrechter in dit verband overweegt dat van verweerders niet kon verwacht worden dat zij de weg om bewijsmiddelen via andere advocatenkantoren in een andere GOS staat kenden, biedt dat geen afdoende motivering, voor de omstandigheid dat verweerder eerst in september 2007 een opdracht aan de "Firma Jurist"

heeft verstrekt. In aanmerking genomen dat hij in 2004 reeds van een collega zou hebben vernomen dat hij op een federale opsporingslijst stond, bestaat er geen grond voor het oordeel dat hij, mede in aanmerking genomen dat hij deze organisatie zelfstandig via het internet heeft gevonden en heeft benaderd, deze organisatie niet eerder - dus vóór 26 april althans 4 juli 2006 - had kunnen en derhalve behoren te benaderen. Aldus hadden verweerders ook het genoemde document eerder kunnen en derhalve behoren te overleggen.

Ad grief 2

- 4.13 Ten einde te worden aangemerkt als een nieuw feit in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb dient een alsnog overgelegd document te kunnen worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielaanvraag, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien. Hierbij is het ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb en artikel 31 Vw niet aan de Staatssecretaris om de authenticiteit van het document aan te tonen. Blijkens de verklaring van het Bureau Falsificaten Aanmeldcentrum Ter Apel van de KMAR kan de authenticiteit van het document genoemd onder 7 in de uitspraak niet worden vastgesteld wegens het ontbreken van referentiemateriaal. Nu de authenticiteit van dit document niet kan worden vastgesteld, kan het niet worden aanvaard als objectieve bron die door appellanten in hun relaas gesteld feiten bevestigen. Het document kan om die reden niet aangemerkt worden als rechtens relevant novum.

Zie: AbRS van 25 september 2003 (200304202/1), JV 2003/504.

- 4.14 Waar de voorzieningenrechter in dit verband constateert dat de Staatssecretaris zich in het bestreden besluit niet op het standpunt heeft gesteld dat het document niet echt of authentiek is, miskent de voorzieningenrechter dat hij direct en zelfstandig in de vraag dient te treden of sprake is van nieuwe feiten of gewijzigde omstandigheden. De voorzieningenrechter had zelfstandig een oordeel over de authenticiteit van het document dienen te geven. In zoverre ontbeert de aangevallen overweging een draagkrachtige motivering. Voorts berust de aangevallen overweging, gelet de hiervoor onder 4.12 weergegeven jurisprudentie, op een onjuiste rechtsopvatting.
- 4.15 Nu de authenticiteit van het litigieuze document niet kan worden vastgesteld, had de voorzieningenrechter dienen te oordelen dat het document niet kan worden aanvaard als objectieve bron die de door appellanten in hun relaas gesteld feiten bevestigt. Ten onrechte concludeert de voorzieningenrechter mitsdien dat er in het onderhavige geval vanuit moet worden gegaan dat verzoeker op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst staat.

Ad grief 3

- 4.16 Ten onrechte en zonder nadere motivering betreft de voorzieningenrechter bij zijn oordeel de verklaringen van de getuigen en , zoals aangelegd ter zitting op 29 augustus 2008. Naar het oordeel van de Staatssecretaris kunnen deze verklaringen niet worden beschouwd als een nadere onderbouwing van de door verweerders betrokken stelling noch kunnen deze verklaringen leiden tot het oordeel dat

niet uitgesloten is dat document nummer 7 op voorhand af kan doen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. Hiertoe acht de Staatssecretaris het volgende redengevend.

- 4.17 Uit beide getuigenverklaring blijkt dat verweerders hen eerst hebben benaderd en om hulp hebben verzocht nadat de thans bestreden besluiten tot stand zijn gekomen. Uit beide verklaringen blijkt voorts dat de en deze getuigen niet op enig moment behulpzaam zijn geweest bij het verkrijgen van het litigieuze document. Aldus kunnen hun verklaringen reeds hierom niet als een nadere onderbouwing van de door verweerder betrokken stelling worden beschouwd.
- 4.18 Dit klemt te meer nu deze getuigen weliswaar verklaren dat de OKDS ervan uitgaat dat de zaak van verweerders geactiveerd is vanwege nieuwe zaken die tegen _____ worden ingebracht, evenwel baseren zij deze verklaring op informatie die tot hen is gekomen via hun netwerk, zonder een en ander nader te duiden en te onderbouwen. Aldus kunnen deze verklaringen ook om die reden niet als nadere onderbouwing het standpunt worden beschouwd, noch kunnen deze verklaringen aanknopingspunten bieden voor het oordeel dat het overgelegde document een authentiek document zou kunnen zijn.
- 4.19 Hierbij zij voort gewezen op de omstandigheden dat de Staatssecretaris ter zitting de betrouwbaarheid van opgemelde getuigen ter discussie heeft gesteld. De Staatssecretaris heeft in dit verband ook een uitspraak van uw Afdeling van 2 juli 2008 (200800300/1) overgelegd. In de aangevallen overweging lijkt de voorzieningenrechter - en naar het oordeel van de Staatssecretaris ten onrecht - de betrouwbaarheid van de getuigenverklaringen ongemotiveerd zondermeer aan te nemen.
- 4.20 Ter adstructie van zijn standpunt omtrent de betrouwbaarheid acht de Staatssecretaris hierbij van belang dat er op grond van signalen uit diverse dossiers en informatie van het Informatie- en Analysecentrum Mensensmokkel en de Vreemdelingenpolitie twijfel bestaat omtrent de oprechtheid en betrouwbaarheid van deze organisatie. Uit deze informatie is onder meer gebleken dat er aanwijzingen bestaan dat de leden van de _____ mensen zou helpen bij het verkrijgen van valse documenten en het bedenken van asielrelazen. Op grond hiervan is besloten om niet langer enig contact te onderhouden met de _____ Gelet op deze informatie die de Staatssecretaris van verschillende kanten heeft mogen vernemen van diverse betrouwbare overheidsinstanties hier te lande, bestaan er bij de Staatssecretaris sterke aanwijzingen dat de _____ tegen betaling van een aanzienlijke somme geld, informatie verstrekt aan asielzoekers die niet overeenkomt met hetgeen daadwerkelijk is gebeurd, kan de voorzieningenrechter niet, althans niet zonder nadere motivering, concluderen dat de getuigenverklaringen ter zitting een nadere onderbouwing vormen van het door verzoekers ingenomen standpunt dat verzoeker in verband met zijn asielrelaas op de opsporingslijst van de Federale Veiligheidsdienst voorkomt.
- 4.21 Nog daargelaten dat de Staatssecretaris van oordeel is dat het door verweerders overgelegde document überhaupt geen (bewijs van een) nieuw feit of gewijzigde omstandigheid betreft, had de voorzieningenrechter, gelet op de in de toelichting op deze grief gegeven argumenten dienen te concluderen dat deze getuigenverklaring niet kunnen leiden tot het oordeel

dat niet op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

- 4.22 Nu voorts in het overgelegde document niet is aangegeven wat er onder "de zaak" wordt verstaan en waarom verweerder op de federale opsporingslijst voorkomt, terwijl iedere nadere onderbouwing, anders dan louter speculatief, zijdens verweerders ontbeert, is het op voorhand uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter in dat verband tot slot geconcludeerd dat de Staatssecretaris de asielaanvraag van verzoekers niet af kon doen met toepassing van artikel 4:6 Awb.

Ad grief 4

- 4.23 Ten onrechte en in strijd met de goede procesorde is de voorzieningenrechter tot deze overweging gekomen.
- 4.24 Ingevolge artikel 8:86 Awb kan de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak, indien nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.
- 4.25 Zoals hiervoor ter toelichting op de derde grief is aangegeven, heeft de Staatssecretaris de betrouwbaarheid van opgemelde getuigen ter discussie heeft gesteld. De voorzieningenrechter lijkt evenwel en zonder nadere motivering, de betrouwbaarheid van de getuigenverklaringen aan te nemen. Sterker: in de aangevallen overweging onder 2.12 (zie grief 3) maakt de voorzieningenrechter deze ter zitting afgelegde getuigenverklaringen tot een dragende overweging van de uitspraak. In het licht van de gemotiveerde betwisting van de betrouwbaarheid, kan niet geoordeeld worden dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. *In strijd met goede procesorde heeft de voorzieningenrechter met toepassing van artikel 8:86 Awb het beroep gegrond verklaard. De aangevallen uitspraak is in zoverre onzorgvuldig tot stand gekomen.*

Vgl: voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 18 april 2008 (Awb 08/12303, 08/12307 en 08/12309; *productie 2*)

- 4.26 Daarenboven, door met toepassing van artikel 8:86 Awb het beroep gegrond te verklaren, heeft de voorzieningenrechter de Staatssecretaris aldus geen ruimte meer geboden om in dat nieuw te nemen besluit een uitspraak te doen over de waarde van de getuigenverklaringen. Immers, het oordeel van de voorzieningenrechter in dezen luidt reeds dat deze verklaringen betrouwbaar zijn. De overweging is in zoverre onbegrijpelijk, nu deze motivering innerlijk tegenstrijdig is.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 6 augustus 2008 ingestelde beroepen.

Zwolle, 25 september 2008

Gemachtigde

Mevrouw mr. N.A.P. Trammelen, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6297
telefax 038 460 9152*